

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Sáu, ngày 22/08/2025.

PHẬT HỌC THƯỜNG THỨC

BÀI 171

BỆNH CŨNG LÀ MỘT PHÁP

Pháp là phương pháp. Bệnh tật nhắc nhở chúng ta Sinh – Lão – Bệnh- Tử là chắc thật, không ai có thể thoát khỏi điều này. Người có địa vị, tài sản hay người nghèo khổ thì cũng không thể thoát khỏi Sinh – Lão – Bệnh- Tử. Có những người trước khi mất dặn người nhà lưu giữ xác trong một loại dung dịch đặc biệt để khi khoa học tiến bộ họ có thể được tái sinh, đây là họ đang vọng tưởng, linh hồn của họ sẽ chờ đợi và không thể đi thọ sanh. Trên “*Kinh Kim Cang*”, Phật nói: “***Phàm sở hữu tướng giai thị hư vọng, nhất thiết hữu vi pháp như mộng huyễn bào ảnh***”. Tất cả những thứ có hình tướng đều không thật đều như giấc mộng, như bọt nước, như ánh chớp.

Hằng ngày, bệnh khổ nhắc nhở rằng chúng ta có thân thì chắc chắn sẽ già, sẽ bệnh và sẽ chết do vậy chúng ta phải sống một cuộc đời chân thật ý nghĩa. Hòa Thượng nói: “***Mỗi chúng ta đến thế gian đều có sứ mạng***”. Chúng ta đang làm gì để thực hiện sứ mạng của mình? Hòa Thượng nói: “***Chúng ta có phương pháp tốt nhưng không nỗ lực, không nỗ lực tinh tấn một cách đặc biệt thì chúng ta không thể có thành tựu***”. Có người có rất nhiều phương thuốc hay nhưng họ không uống, có người có những phương pháp tu hành rất tốt nhưng họ không tu, cũng có người biết rất nhiều việc làm có thể lợi ích chúng sanh, tích công bồi đức nhưng họ không làm, nếu họ không thật làm thì sẽ không có lợi ích.

Nhà Phật nói: “***Tâm viên nã pháp bất viên***”. Tâm tròn đầy thì tất cả pháp tròn đầy. Nếu chúng ta luôn ở trạng thái dừng mãi, tinh tấn thì chúng ta tu pháp nào thì pháp đó cũng có thể giúp chúng ta thành tựu. Người xưa kể câu chuyện, có một vị rất có niềm tin, kính trọng xá lợi của Phật, có một người đưa cho vị đó một ống xương chó và nói rằng đó là xá lợi của Phật, vị đó tin và chân thành đánh lễ ống xương chó, cuối cùng ống xương đó trở thành xá lợi. Tâm tròn đầy thì tất cả pháp sẽ tròn đầy.

Trong cuộc sống, chúng ta phải nỗ lực nắm cơ hội làm việc tốt, giúp đỡ mọi chúng sanh, chúng ta đừng bao giờ thờ ơ, lãnh đạm. Hôm qua, tôi đến chia sẻ ở một pháp hội, ở đó, tất cả mọi người đều gọi Hòa Thượng là Lão Ân Sư nhưng hằng ngày, họ vẫn chìm đắm trong hư danh ảo vọng, “*tự tư tự lợi*”, không nỗ lực tu hành để báo ân Hòa Thượng. Chúng ta phải nỗ lực làm đúng theo lời dạy của Hòa Thượng, làm ra biểu pháp cho chúng sanh đời sau, đó mới là chúng ta báo ân Ngài. Chúng ta chìm

trong vọng tưởng thì chắc chắn chúng ta sẽ phân biệt, chấp trước, tạo nghiệp, cuối cùng đi vào những tầng sâu nhất của tam đồ, ác đạo. Bệnh khổ nhắc chúng ta thu liễm phiền não, vọng tưởng, lắng đọng tham cầu, dục vọng.

Hòa Thượng nói: **“Bệnh cũng là do “A Di Đà Phật” an bài để chúng ta phản tỉnh, tu hành nghiêm túc hơn, Ngài muốn chúng ta ngay đời này vãng sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc**”. Nhà Phật dạy: **“Niệm Phật một niệm phước sinh vô lượng, lạy Phật một lạy tội diệt hà sa”**, có những người không hiểu vì sao hằng ngày, họ lạy Phật, niệm Phật nhưng họ vẫn bị bệnh khổ do vậy họ dần thôi tâm, mất đi tín tâm với nhà Phật. Có một người vợ nói, trước đây chồng cô thường đi niệm Phật cho mọi người, thường làm việc thiện lành, ăn chay, niệm Phật, sau khi anh bị tai biến và gặp một số di chứng nhỏ, anh đã không còn ăn chay, niệm Phật và mất đi tín tâm với Phật pháp. Chúng ta phải dần dần xây dựng tín tâm với Phật pháp nếu không oan gia trái chủ có thể làm chúng ta mất đi tín tâm. Khi chúng ta mất đi tín tâm thì Phật Bồ Tát cũng không thể cứu giúp chúng ta! Chúng sanh có thân thì chắc chắn sẽ có bệnh khổ, có những người cảm nhận thấy dấu hiệu của bệnh tật, cơ thể đã cảnh báo nhưng họ không chấp nhận sự thật nên sau đó họ mất một cách đột ngột.

Hòa Thượng nói: **“Trên Kinh Phật thường dạy “Nhất thiết pháp từ tâm tưởng sanh”. Mọi sự, mọi việc đều từ tâm tưởng sanh. Tất cả đều do vọng tưởng của chúng ta sinh ra**”. Khi chúng ta gặp việc thì chúng ta luôn khởi ảo danh ảo vọng, **“tự tư tự lợi”**, hưởng thụ **“năm dục sáu trần”**, **“tham, sân, si, mạn”**. Có những người, thường ngày họ tùy thuận theo vọng tưởng nên tưởng rằng mình không có vọng tưởng, khi họ ngồi xuống niệm Phật thì những điều trước đây họ làm đều hiện về, việc này khiến họ sợ hãi và không dám niệm Phật nữa. Đây là họ đã có ý niệm sai lầm, nếu họ không niệm Phật, tụng Kinh thì tâm họ vẫn tràn ngập vọng tưởng. Điều này giống như một dòng suối đang cuồn cuộn chảy nếu dòng nước bị một khúc cây cản thì nước sẽ bắn lên tung tóe; hằng ngày, chúng ta vọng tưởng triền miên, khi ngồi niệm Phật thì tâm chúng ta giống như có vật cản, vọng tưởng sẽ dâng trào một cách mạnh mẽ.

Hòa Thượng nói: **“Tất cả mọi việc đều có nguyên nhân, chúng ta hãy tìm nguyên nhân mà trị tận gốc. Nguyên nhân chính là do 16 chữ “tự tư tự lợi”, ý niệm hưởng thụ “năm dục sáu trần”, “danh vọng lợi dưỡng”, “tham, sân, si, mạn”**. Chúng ta phải triệt tiêu vọng tưởng từ gốc nếu chúng ta chỉ cắt bỏ trên cành lá, chúng ta niệm Phật đề vọng tưởng thì vọng tưởng vẫn sẽ khởi. Chúng ta phải tìm gốc để trị, gốc của vọng tưởng chính là ý niệm **“tự tư tự lợi”**, ý niệm hưởng thụ **“năm dục sáu trần”**, **“danh vọng lợi dưỡng”**, **“tham, sân, si, mạn”**.

Hòa Thượng nói: **“Bệnh cũng là một pháp, căn nguyên của nó chính là từ nơi tâm. Ác nghiệp, oan gia, ăn uống không chú ý là duyên, nhân cộng duyên thì trở thành quả. Quả chính là xuất hiện bệnh. Người biết trị bệnh sẽ từ tâm để trị. Nếu chúng ta trị từ duyên thì chúng ta chỉ trị từ cành lá, chưa trị từ gốc**”. Tâm chính là

nguyên nhân chính của bệnh. Nếu chúng ta hiểu một cách thấu triệt, căn nguyên của bệnh là từ nơi tâm thì chúng ta sẽ không còn bệnh. Phật giải thích chúng ta rất rõ về căn gốc của bệnh tật. Mọi sự, mọi việc đều xuất phát từ tâm nên chúng ta phải từ nơi tâm mà trị. Khi một ý niệm bất thiện vừa khởi thì chúng ta phải chuyển đổi ý niệm đó, nếu chúng ta để ý niệm dẫn khởi hành động tạo tác thì chúng ta hối hận cũng đã muộn. Có người nói, nếu họ đã lỡ phạm tội giết người thì phải làm sao. Chúng ta đã phạm tội nghiêm trọng thì Phật Bồ Tát cũng không thể giúp. Cách để chúng ta nâng cao trí tuệ là ngày ngày học tập, nghe pháp để mỗi ngày hiểu thêm một chút. Ban đầu chúng ta chưa hiểu nhưng dần dần sẽ hiểu và làm một cách mạnh mẽ, mở được tâm rộng lớn hơn.

Hòa Thượng nói: **“Niềm tin là quan trọng. Trên “Kinh Hoa Nghiêm” nói: “Tin vi đạo nguyên công đức mẫu”. Niềm tin là suối nguồn, là mẹ đẻ ra mọi công đức”**. Chúng ta tin lời Phật, lời Thánh Hiền thì chúng ta mới làm theo lời các Ngài, chúng ta tin triệt để thì sẽ làm một cách triệt để. Nếu chúng ta bán tín, bán nghi thì chúng ta sẽ làm một cách thăm dò, chúng ta làm một cách thăm dò thì sẽ lãng phí rất nhiều thời gian. Chúng ta phải triệt để tin theo lời của Phật, lời Thánh Hiền và lời các vị Thầy. Mọi người đã thật làm, thật có kết quả tại sao chúng ta không tin?

Trong suốt 96 năm tại thế, Hòa Thượng đã có hơn 70 năm tu hành, Ngài đã *“dĩ thân diễn giáo, dĩ thân tác giáo”*, dùng thân nói pháp, nếu chúng ta tin theo lời dạy của Hòa Thượng thì chúng ta phải triệt để làm theo. Từ năm 36 tuổi, Hòa Thượng đã không quản tiền, không quản việc, không quản người. Hòa Thượng không quản tiền, không quản việc, không quản người nhưng Ngài vẫn làm được rất nhiều việc lợi ích chúng sanh. Hòa Thượng đã làm ra tám gương nhưng chúng ta vẫn chưa tin!

Hòa Thượng nói: **“Không chỉ Phật giáo mà Đạo giáo, Nho giáo, tất cả tôn giáo đều không ngoại lệ, thế gian hay xuất thế gian, tổng căn nguyên đều từ một chữ “Tin”, lòng tin. Quan trọng nhất là mỗi chúng ta phải tự xây dựng lòng tin. Chúng ta tin thì chúng ta sẽ không xen tạp”**.

Có những người gọi Hòa Thượng là Ân Sư nhưng họ không làm theo lời Ngài thậm chí họ vẫn ngày ngày gạt người khác để lấy tiền. Chúng ta phải hết sức phản tỉnh, quán chiếu bản thân là chúng ta học Phật, chúng ta có xứng đáng là học trò của Phật hay không? Chúng ta học chuẩn mực Thánh Hiền, chúng ta có xứng đáng là đệ tử của Thánh Hiền hay không? Có những người tưởng chừng như làm nhiều việc thiện nhưng họ làm vì danh lợi, đây là họ mượn Phật Bồ Tát để mưu cầu danh lợi, họ đã phạm đại tội. Người thế gian không mượn danh nghĩa Phật Bồ Tát, Thánh Hiền để mưu cầu danh lợi, nếu chúng ta mượn danh nghĩa các Ngài trục lợi thì chúng ta đã tội trọng thêm tội. Hằng ngày, chúng ta hoằng dương Phật pháp, chuẩn mực Thánh Hiền, chúng ta có làm bằng tâm của Phật Bồ Tát, Thánh Hiền hay không?

Thánh Hiền dạy: “*Nhân phi nghĩa bất giao, vật phi nghĩa bất thụ*”, có những người vẫn kết giao với những người phi nghĩa để mưu cầu lợi lộc. Người xưa nói: “*Ngưu tầm ngưu, mã tầm mã*”, chúng ta nhìn những người bạn của một người thì sẽ biết người đó là người như thế nào. Những người truy cầu “*danh vọng lợi dưỡng*” thì sẽ tìm đến nhau, những người hy sinh phụng hiến thì sẽ không chấp nhận cách làm của những người thích truy cầu danh lợi. Ngày xưa, kẻ trộm muốn chiếm tài sản của người khác thì chúng phải phá cửa, phá két sắt, ngày nay, có những người ngồi trong phòng mà vẫn có thể lừa đảo mọi người ở khắp nơi trên thế giới.

Hòa Thượng nói: “***Tất cả mọi sự diễn ra từ nơi tâm***”. Chúng ta phải từ nơi tâm mà đối trị. Chúng ta vì ta, vì cái của ta thì đã có ý niệm “*tư tư tự lợi*”, hưởng thụ “*năm dục sáu trần*”. Hòa Thượng từng nói: “***Nhất thiết pháp từ tâm tướng sanh***”. Diễn biến của tâm vô cùng phức tạp, chúng ta không nhận ra, khi việc đã hình thành thì không còn kịp. Thí dụ, ban đầu, từ hai người không quen nhau, sau khi gặp nhau thì họ nảy sinh tình cảm, họ nhớ nhau và cho rằng không thể sống thiếu nhau. Tất cả những điều này đều là do diễn biến của tâm. Chúng ta phải hết sức cảnh giác với tâm. Hằng ngày, chúng ta tu hành chính là để chúng ta canh chừng tâm của mình, nếu chúng ta nhận ra đây là ý niệm “*tư tư tự lợi*”, ảo danh ảo vọng, ý niệm hưởng thụ “*năm dục sáu trần*”, “*tham, sân, si, mạn*” thì chúng ta dừng ngay những ý niệm đó lại. Người kiểm soát được tâm thì sẽ ít phiền, ít khổ, nếu chúng ta tùy tiện thì chúng ta sẽ bị sai sử bởi tâm loạn động.

Hòa Thượng nói: “***Chúng ta không có trí tuệ, chúng ta không thể nhận biết được đúng sai vậy thì chúng ta mượn nhờ trí tuệ của Phật Bồ Tát, Thánh Hiền***”. Điều này có nghĩa là chúng ta làm y theo lời dạy của Phật Bồ Tát, của Thánh Hiền thì chúng ta sẽ không sai. Chúng ta không nghe theo lời dạy của Phật Bồ Tát, Thánh Hiền, của những bậc tiền bối đi trước thì chắc chắn sẽ làm sai. Hòa Thượng từng nói, Khổng Tử cũng phải thưa hỏi, khi đến các đền thờ Ngài thường nhớ lại những lời dạy của các bậc Tiên sinh. Thích Ca Mâu Ni Phật cũng nói: “***Ta chỉ nói lại những lời mà bảy đời chư Phật đã nói***”. Chúng ta tự làm theo tập khí, phiền não thì chắc chắn phải nhận lấy hậu quả, nếu chúng ta một mực làm theo lời giáo huấn của Phật Bồ Tát, Thánh Hiền, các vị Thầy khả kính thì chúng ta không thể sai.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập Mang lại lợi ích cho mọi người!